

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Lilian

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2020, în cauza penală privind-o pe

Tarlapan Ana Xxxxx, născută la xxxxx,
originară și domiciliată în mun. Xxxxx, s. Xxxxx
str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 01.08.2019 – 12.12.2019;

2. *instanța de apel*: 10.01.2020 – 04.03.2020;

3. *instanța de recurs*: 22.06.2020 – 11.11.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 12.12.2019, Tarlapan Ana a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani.

În temeiul alin. (1) art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al sentințelor, prin cumularea pedepselor stabilite prin decizia Curții de Apel Bălți din 27.03.2019 s-a stabilit lui Tarlapan Ana pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani închisoare.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentințe de către Tarlapan Ana s-a dispus că urmează a fi executată în penitenciar de semiînchis pentru femei.

La punerea în executare a pedepsei închisorii, s-a dispus să fie informate organele de tutelă și curatelă de pe lângă Primăria Bălți referitor la luarea de măsuri în privința copilului minor Xxxxx Xxxxx.

S-a încasat din contul inculpatei Tarlapan Ana în beneficiul statului cheltuieli de judecată în sumă de 320 lei.

2. În sentință prima instanță a constatat că, Tarlapan Ana la 20.04.2019, în intervalul de timp cuprins între orele 03.40 și 14.00 minute, aflându-se la terasa barului „Fortuna” amplasat în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 1/2 și având intenția comiterii unui act de huliganism, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestând o obrăznicie deosebită și demonstrând o lipsă de respect față de cei prezenți, exprimându-se cu cuvinte necenzurate și dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, fără careva motiv a inițiat un conflict cu Hîncu Irina și i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, și în continuarea acțiunilor huliganice, în timpul altercațiilor, folosind obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, și anume cu o sticlă de bere de 0,5 litri, a aplicat lui Hîncu Irina o lovitură în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxxx din 18.06.2019, o plagă contuză a regiunii parietale pe stânga, echimoză în 1/3 distală a antebrațului drept, leziuni care au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect(e) contondent(e), posibil în același rând cu sticla și condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatei, care a invocat că nu este de acord cu sentința în latura pedepsei penale, pe care o consideră prea aspră din următoarele considerente:

- Tarlapan Ana fiind învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 278 alin. (3) Cod penal, a recunoscut pe deplin învinuirea adusă și s-a căit sincer de cele întâmplate, astfel instanța de judecată, la individualizarea pedepsei nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante a cauzei penale cât și datele caracteristice ce o caracterizează și anume faptul că Tarlapan Ana, s-a căit sincer de cele întâmplate, a recunoscut pe deplin vinovăția, are loc permanent de trai, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, are la întreținere un copil minor care nu a atins vârsta 8 ani;

- în privința lui Tarlapan Ana puteau fi aplicate prevederile art. 96 Cod penal și pedeapsa penală putea fi amânata până ce copilul minor va împlini vârsta de 8 ani;

- reieșind din cele menționate mai sus și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și coraborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii

ordinii de drept încălcate, precum și aplicând efectul circumstanțelor atenuante indicate de mai sus;

- corectarea lui Tarlapan Ana este posibilă și fără privarea sa de libertate, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în latura pedepsei pe cauza penală de acuzare a lui Tarlapan Ana în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care față de Tarlapan Ana să fie aplicate prevederile art. 96 Cod penal, cu amânarea executării pedepsei penale până când copilul minor va împlini vârsta de 8 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatei, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatei a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale, stabilindu-i inculpatei o pedeapsă prevăzută de legislator sub formă de închisoare, cu respectarea prevederilor legale, precum și cu aplicarea pedepsei potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal privind aplicarea pedepsei pentru cumul de sentințe.

Astfel, în urma examinării mijloacelor de probă cercetate, instanța de fond referitor la individualizarea pedepsei, stabilind vinovăția inculpatei Tarlapan Ana în săvârșirea infracțiunii imputate, calificând acțiunile acesteia, a ținut cont de prevederile art. art. 7, 75-88 ale Codului penal, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de fond a luat în considerație că, inculpata Tarlapan Ana a fost găsită vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, pentru care legea penală prevedea pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Potrivit alin. (5) art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpata Tarlapan Ana este calificată ca infracțiune gravă.

Astfel, instanța de fond a considerat starea de fapt stabilită precum și dovedit că, inculpata Tarlapan Ana a săvârșit intenționat fapta social periculoasă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 27.03.2019, Tarlapan Ana a fost recunoscută iilpabilă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare fără amendă cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În circumstanțele enunțate mai sus instanța de fond a reținut că inculpata Tarlapan Ana anterior a fost atrasă la răspundere penală fiind în conflict cu legea penală, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și din nou în perioadă scurtă de timp comite infracțiune de categoria celor grave.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de fond a considerat că pedeapsă lui Tarlapan Ana urmează să fie stabilită în formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

Inculpata Tarlapan Ana nu este la prima abatere penală, fiind anterior condamnată inclusiv prin sentința Judecătorei Bălți din 09.09.2015 în baza art. 42 alin. (3), art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, la 3 ani și 10 luni închisoare, cu amânarea pedepsei potrivit art. 96 alin. (1) Cod penal, până la atingerea de către fiul Cristi, născut la 23.09.2014 a vârstei de opt ani.

La fel, prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 18.01.2019, Tarlapan Ana a fost condamnată în baza art. art. 187 alin. (2) lit. b), e), f), 85 alin. (1), 96 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, fără amendă, cu amânarea executării pedepsei până la atingerea de către copilul minor a vârstei de 8 ani, sentința dată fiind casată prin decizia Curții de Apel Bălți din 27.03.2019, cu condamnarea lui Tarlapan Ana în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f), 85 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare în penitenciar 6 tip semiînchis pentru femei, decizia CA Bălți fiind menținută fără modificări prin decizia CSJ din 14.08.2019.

Pedepsele respective numite anterior, inclusiv cu amânarea pedepsei închisorii potrivit prevederilor art. 96 alin. (1) Cod penal, nu au fost suficiente pentru inculpată, astfel Tarlapan Ana a continuat activitatea infracțională prin comiterea fracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, care a fost comisă la 20.04.2019, fapt ce indică că pedeapsa aplicată nu și-a atins scopul prevenirii comiterii infracțiunilor, astfel că aplicarea prevederilor art. 96 alin. (1) Cod penal, față de inculpată nu este rațională în circumstanțele stabilite pe caz și nu poate fi aplicată.

În sensul invocat, pedeapsa stabilită inculpatei anume sub formă de închisoare nu este contrară legii, pedeapsa fiind în limitele legii și temeiuri de atenuare a pedepsei, anume cum solicită avocatul nu s-au stabilit.

Nu pot fi luate în considerație afirmațiile invocate de avocat în apel, că

consideră că în privința lui Tarlapan Ana puteau fi aplicate prevederile art. 96 Cod penal și pedeapsa penală putea fi amânată până ce copilul minor va împlini vârsta de 8 ani, aplicând efectul circumstanțelor atenuante cu referire la inculpată, considerând că corectarea lui Tarlapan Ana este posibilă și fără privarea sa de libertate, deoarece anume că corectarea inculpatei este posibilă doar în condițiile izolării de societate, pentru a preveni posibilitatea comiterii de noi infracțiuni, în vederea restabilirii echilibrului social și conștientizării rolului pedepsei penale, astfel că afirmațiile apărării sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz în prezența antecedentelor penale la inculpată.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatei, invocând drept temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care în privința inculpatului să-i fie aplicate prevederile art. 96 Cod penal.

În motivarea recursului ordinar declarat partea apărării menționează că instanța de judecată, la individualizare pedepsei, nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante ale cauzei penale, cât și datele caracteristice ce o caracterizează și anume faptul că Tarlapan Ana, s-a căit sincer de cele întâmplate, a recunoscut pe deplin vinovăția, are loc permanent de trai, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, are la întreținere un copil minor care nu a atins vârsta de 8 ani.

Consideră că în privința cet. Tarlapan Ana puteau fi aplicate prevederile art. 96 Cod penal și pedeapsa penală putea fi amânată până ce copilul minor va împlini vârsta de 8 ani.

Reieșind din cele menționate mai sus și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și coraborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, precum și aplicând efectul circumstanțelor atenuante indicate de mai sus, consideră că corectarea cet. Tarlapan Ana este posibilă și fără privarea sa de libertate.

6. Pe marginea recursului declarat de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatei a depus referință procurorul, prin care solicită respingerea recursului ca inadmisibil, deoarece instanța de apel a menținut sentința în partea individualizării pedepsei în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în

raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că partea apărării a invocat incidența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând materialele cauzei, instanța de recurs a stabilit că argumentele recursului apărării se întemeiază pe dezacordul în privința corectitudinii stabilirii modului de executare a pedepsei de către inculpată. Mai mult ca atât, instanțele de fond neîntemeiat au respins solicitarea părții apărării privind aplicarea față de inculpată a prevederilor art. 96 Cod penal.

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la

cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluțiile instanțelor în speța examinată, Colegiul penal conchide că instanțele le-au motivat în mod corespunzător practicii judiciare, astfel că aplicând inculpatei pedeapsa închisorii pe termenul stabilit, instanțele și-au argumentat soluția, ținând cont de toate circumstanțele cauzei.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel respingând apelul declarat în numele inculpatei cu privire la aplicarea în privința ultimei a prevederilor art. 96 Cod penal, corect a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise de Tarlapan Ana și de predispunerea acesteia de a comite infracțiuni reieșind inclusiv și din condamnarea prin sentințele Judecătorei Bălți din 09 septembrie 2015 și 18 ianuarie 2019, fapt care a generat aplicarea art. 85 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că prima instanță corect i-a numit inculpatei pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală, care la părerea instanței de recurs este echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei, care nu este la prima abatere penală, iar careva temeiuri de modificare a hotărârilor în latura pedepsei nu au fost stabilite. Totodată, la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatei corect au fost aplicate prevederile art. 85 Cod penal, iar instanța de apel corect a menținut concluziile primei instanțe, astfel că argumentele recurente privind aplicarea față de inculpată a prevederilor art. 96 Cod penal sau unei pedepse neprivative de libertate sunt vădit neîntemeiate.

Mai mult, motivele la care au făcut referire recurenta în vederea susținerii oportunității aplicării prevederilor art. 96 Cod penal sau unei pedepse neprivative de libertate față de inculpată, au fost examinate și apreciate de către instanța de apel, asupra cărora ultima sa expus complet și întemeiat.

Așadar, în opinia Colegiului penal, instanța de apel corect a concluzionat că inculpatei i-a fost aplicată o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea legii de

comiterea căreia a fost recunoscută vinovată, motiv din care nu există temei pentru atenuarea pedepsei.

Având în vedere cele menționate, Colegiul penal constată că pedeapsa individualizată în privința inculpatei Tarlapan Ana, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, mărimea pedepsei fiind proporțională faptelor comise, nefiind identificate derogări de la prevederile legislației penale.

Din considerentele indicate supra, Colegiul penal conchide că, temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu este incident speței, hotărârea atacată fiind legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2020, în cauza penală privind-o pe **Tarlapan Ana Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **10 decembrie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana